

ชื่องานวิจัย การศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือของประเทศญี่ปุ่นและ
ประเทศเกาหลีใต้

ชื่อผู้วิจัย นางสาวกรัณหา เสรีชัยวัฒน์ **รหัสนักศึกษา** 05520465

อาจารย์ที่ปรึกษาหัวข้อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปั่นสุวรรณ

บทคัดย่อ

อุตสาหกรรมต่อเรือเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีมูลค่ามหาศาลและมีความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศและระบบการคมนาคมขนส่งสินค้า ซึ่งประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีใต้มีความสามารถด้านการต่อเรือจนเป็นที่ยอมรับจากทั่วโลก จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะทำการศึกษาโดยในงานวิจัยชิ้นนี้ได้นำเสนอนโยบาย การดำเนินการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรม ลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม โครงสร้างการผลิตรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ทั้งนโยบาย การดำเนินการ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดและปัจจัยที่ก่อให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่อเรือญี่ปุ่นและเกาหลีใต้มีลักษณะคล้ายกัน ในด้านของลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรมต่อเรือญี่ปุ่นส่วนมากจะอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกตั้งแต่ทิศเหนือจรดทิศใต้ ส่วนอุตสาหกรรมต่อเรือในเกาหลีใต้จะอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลทุกด้าน โดยเฉพาะด้านตะวันตกเฉียงเหนือ ตะวันออกเฉียงใต้ และทิศใต้ โดยส่วนมากอุตสาหกรรมเหล่านี้จะตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน โดยคำนึงถึงที่ตั้งของอุตสาหกรรมเป็นหลักคือมีพื้นราบติดทะเลหรืออ่าว เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่ง เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าอุตสาหกรรมต่อเรือเป็นอุตสาหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

คำสำคัญ อุตสาหกรรมต่อเรือ, นโยบายอุตสาหกรรมต่อเรือ, การดำเนินการอุตสาหกรรมต่อเรือ, ที่ตั้งอุตสาหกรรมต่อเรือ, เกาหลีใต้, ญี่ปุ่น

บทนำ

ในการค้าระหว่างประเทศนั้น อาจกล่าวได้ว่าระบบการขนส่งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่รองรับและช่วยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า แลกเปลี่ยนสินค้าประมาณร้อยละ 80 – 90 จะขนส่งโดยทางเรือเนื่องจากการขนส่งทางทะเลเป็นรูปแบบการขนส่งที่สามารถขนสินค้าในปริมาณมากในระยะทางไกล โดยมีต้นทุนการขนส่งที่ต่ำกว่าการขนส่งรูปแบบอื่น (กมลชนก สุทธิวาทนฤพุดิ 2553 : 10) ดังนั้นอุตสาหกรรมต่อเรือจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการค้าระหว่างประเทศในฐานะที่เป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานสำหรับเคลื่อนย้ายสินค้าในทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบเปิดที่ต้องติดต่อค้าขาย แลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างประเทศ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะวิเคราะห์ถึงการเจริญเติบโตของตลาดทั้งสองประเทศระหว่างอุตสาหกรรมต่อเรือของประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศที่มีบทบาทในตลาดโลกมาเป็นเวลานานและสามารถครอบครองส่วนแบ่งทางการตลาดได้ในระดับดีเมื่อเทียบกับประเทศที่เพิ่งเข้ามามีอำนาจในเวลาต่อมาอย่างเช่นประเทศเกาหลีใต้ซึ่งมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในการแข่งขันส่วนแบ่งทางการตลาดและกลายเป็นประเทศแนวหน้าในอุตสาหกรรมต่อเรือของโลกโดยครอบครองส่วนแบ่งในตลาดโลกมากกว่าร้อยละ 50 และสามารถนำข้อมูลที่ได้อมาเป็นบทเรียนและพัฒนาเพื่อวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมต่อเรือของไทยในอนาคต

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมต่อเรือเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้มากและมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ อีกทั้งอุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือประกอบด้วยธุรกิจหลายส่วนด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการเดินเรือ ผู้ประกอบการขนส่งสินค้า อุตสาหกรรมต่อเรือ อุตสาหกรรมซ่อมเรือ รวมไปถึงอุตสาหกรรมที่เป็นส่วนสนับสนุนต่างๆและดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะศึกษาขยาย การดำเนินการ โครงสร้างการผลิต ปัจจัยที่มีผลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมตลอดจนวิวัฒนาการของอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีใต้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้วิเคราะห์เพื่อเป็นบทเรียนในการพัฒนาและประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมต่อเรือไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษานโยบายและการดำเนินการของอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีใต้
2. เพื่อศึกษาการกระจายตัวและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่นและเกาหลีใต้
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างการผลิตและการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่นและเกาหลีใต้

ขอบเขตการศึกษา

ศึกษานโยบายการดำเนินการ โครงสร้างการผลิต การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของอุตสาหกรรมต่อเรือประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีใต้ช่วงปีค.ศ.1960 – ปัจจุบัน

วิธีการดำเนินการศึกษา

1. ศึกษานโยบายและการดำเนินงานของอุตสาหกรรมต่อเรือของประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ในช่วงปีค.ศ. 1960 – ปัจจุบัน จากแหล่งข้อมูลทั้งทางกระทรวงคมนาคมของเกาหลีใต้และสมาคมผู้ต่อเรือญี่ปุ่น โดยเสนอข้อมูลเปรียบเทียบทั้งนโยบายและการดำเนินการของอุตสาหกรรมต่อเรือทั้งญี่ปุ่นและเกาหลีใต้
2. ศึกษาการกระจายตัวและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมต่อเรือของประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้จากรายชื่อและที่ตั้งของบริษัทต่อเรือในบริเวณต่างๆและนำเสนอในรูปแบบแผนที่
3. ศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างการผลิตและการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมต่อเรือของประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้จากสัดส่วนทางด้านการตลาดในอุตสาหกรรมต่อเรือของโลก

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกที่ตั้งโรงงานมีอยู่มากมาย แต่มีเพียงไม่กี่ปัจจัยที่มีผลสำคัญต่อการตัดสินใจ เช่น ภูมิของโรงงานผลิตสินค้า ปัจจัยที่มีผลอย่างสำคัญต่อการเลือกที่ตั้งประกอบด้วยความพร้อมทางด้านพลังงาน เส้นทางการขนส่งและแหล่งวัตถุดิบ เช่น โรงงานอุตสาหกรรมเหล็กกล้าต้องอยู่ใกล้แหล่งพลังงานคือไฟฟ้า โรงงานปูนซีเมนต์ต้องอยู่ใกล้แหล่ง

วัตถุดิบ เป็นต้น นอกจากนี้เส้นทางการขนส่งทั้งทางน้ำ ทางบกและทางอากาศก็จะมีผลอย่างสำคัญต่อต้นทุนการผลิตและจำหน่าย ดังเช่นงานของ นโรตม์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2532) ที่กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมมีหลายปัจจัยดังนี้

1) วัตถุดิบ วัตถุดิบเป็นปัจจัยในกระบวนการผลิตอุตสาหกรรมทุกประเภท โดยทุกอุตสาหกรรมต้องการวัตถุดิบไปให้โรงงานเพื่อทำการผลิตสินค้า แต่ความต้องการวัตถุดิบจะแตกต่างกันไปตามประเภทและขนาดของอุตสาหกรรม ดังนั้นอิทธิพลของวัตถุดิบจึงมีผลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมนั้นๆ

2) การขนส่ง การที่วัตถุดิบจะถูกนำไปยังโรงงานและการที่สินค้าจากโรงงานจะถูกนำไปจำหน่ายที่ตลาดนั้นต้องการขนส่งที่ทำให้เกิดค่าขนส่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับระยะทางจึงทำให้ราคาของวัตถุดิบ ราคาสินค้าและราคาปัจจัยต่างๆแตกต่างกันออกไป ดังนั้นที่ตั้งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับที่ตั้งอุตสาหกรรมคือ ที่ตั้งที่มีค่าขนส่งรวมต่ำสุดที่เรียกว่า “ Optimum Location ”

3) แรงงาน แรงงานเป็นปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมเพราะถ้าหากลดต้นทุนด้านแรงงานได้มากก็จะสามารถชดเชยค่าใช้จ่ายที่จะต้องเสียไปกับการขนส่งได้มาก ดังนั้นอุตสาหกรรมจึงเลือกตั้งอยู่บริเวณแหล่งแรงงานราคาถูก

4) ตลาด อุตสาหกรรมจะตั้งอยู่ใกล้แหล่งตลาดเพราะสามารถช่วยลดค่าขนส่งวัตถุดิบและตลาดยังเป็นตัวแปรที่สำคัญเกี่ยวกับการเน่าเสียง่ายของสินค้า การสื่อสารและความสะดวกในด้านต่างๆ ดังนั้นตลาดจึงเป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้อุตสาหกรรมไปตั้งอยู่บริเวณแหล่งตลาด

5) ทุน ทุนประกอบด้วยทุนแบบตัวเงินและทุนแบบคงที่คือ ที่ดิน เครื่องจักร ดึก อาคาร โรงงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆทางกายภาพ ซึ่งตั้งอยู่ถาวรบนพื้นที่ โดยแหล่งเงินทุนนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ ตลาดเงินซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่วนตลาดทุนซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนระยะยาวโดยจะอยู่ในรูปของหุ้นสามัญ หุ้นกู้หรือตลาดหลักทรัพย์

6) พลังงานและเชื้อเพลิง เป็นปัจจัยสำคัญของอุตสาหกรรมทุกประเภทเพราะต้องอาศัยพลังงานและเชื้อเพลิงในการปฏิบัติงานในเกือบทุกขั้นตอน ซึ่งต้นทุนการผลิตจะสูงหรือต่ำนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณปริมาณการใช้พลังงานและเชื้อเพลิง โดยปัจจุบันพลังงานและเชื้อเพลิงที่สำคัญคือไฟฟ้า

7) ผู้ประกอบการ ในอุตสาหกรรมหรือธุรกิจขนาดใหญ่มักจะบริหารกิจการแบบคณะกรรมการ ซึ่งทำหน้าที่ในการตัดสินใจและบริหารกิจการของอุตสาหกรรม ดังนั้นผู้บริหารที่มีความสามารถจึงมีส่วนสำคัญที่จะนำพาอุตสาหกรรมไปสู่ความสำเร็จ

8) ปัจจัยการเกาะกลุ่มและการรวมตัวกัน การเกาะกลุ่มและการรวมตัวกันก่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดเนื่องจากมีแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญของอุตสาหกรรมหรือธุรกิจจะอยู่ในเฉพาะที่หรือบางแหล่งเท่านั้น ซึ่งเป็นเพราะที่ตั้งแห่งนั้นเป็นจุดศูนย์กลางรวม จุดถ่ายสินค้าบนเครือข่ายการขนส่ง ซึ่งอาจเป็นที่ตั้งของแหล่งแรงงานราคาถูกหรือเป็นศูนย์กลางของตลาดขนาดใหญ่ ดังนั้นการเกาะกลุ่มและการรวมตัวกันจะช่วยประหยัดและลดต้นทุนการผลิตได้ทำให้เกิดข้อได้เปรียบคู่แข่งซึ่งมีอุตสาหกรรมอยู่บริเวณอื่น ดังนั้นการเกาะกลุ่มและการรวมตัวกันจึงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกที่ตั้งของอุตสาหกรรมมาก

9) โครงสร้างพื้นฐาน โครงสร้างพื้นฐานอาจอยู่ในรูปของสิ่งก่อสร้าง อาคาร ระบบเครือข่ายหรืออยู่ในรูปของระบบองค์กรหรือสถาบัน ส่วนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพยังครอบคลุมถึงสาธารณูปการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น สวนสาธารณะ โรงเรียน โรงพยาบาล อาคารประชุม เป็นต้น โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้สร้างขึ้นเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะภาคการผลิตในระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรมโดยรวม ดังนั้นโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพที่เพียงพอจึงสามารถดึงดูดการเข้าไปตั้งและลงทุนของอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก

10) นโยบายของรัฐบาล นโยบายที่เห็นได้ชัดเจนของรัฐบาลคือ นโยบายที่สั่งการจากบนสู่ล่างเพื่อกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมในภูมิภาคต่างๆตามที่ระบุไว้ โดยให้สิ่งจูงใจหรือเงินอุดหนุน นอกจากนี้ นโยบายของรัฐบาลยังก่อให้เกิดผลทางพื้นที่โดยนัยอีกด้วย เช่น นโยบายการค้า นโยบายด้านภาษี นโยบายทางการทหาร ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกที่ตั้งอุตสาหกรรม

ผลการศึกษา

1. นโยบายและการดำเนินการของอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีใต้

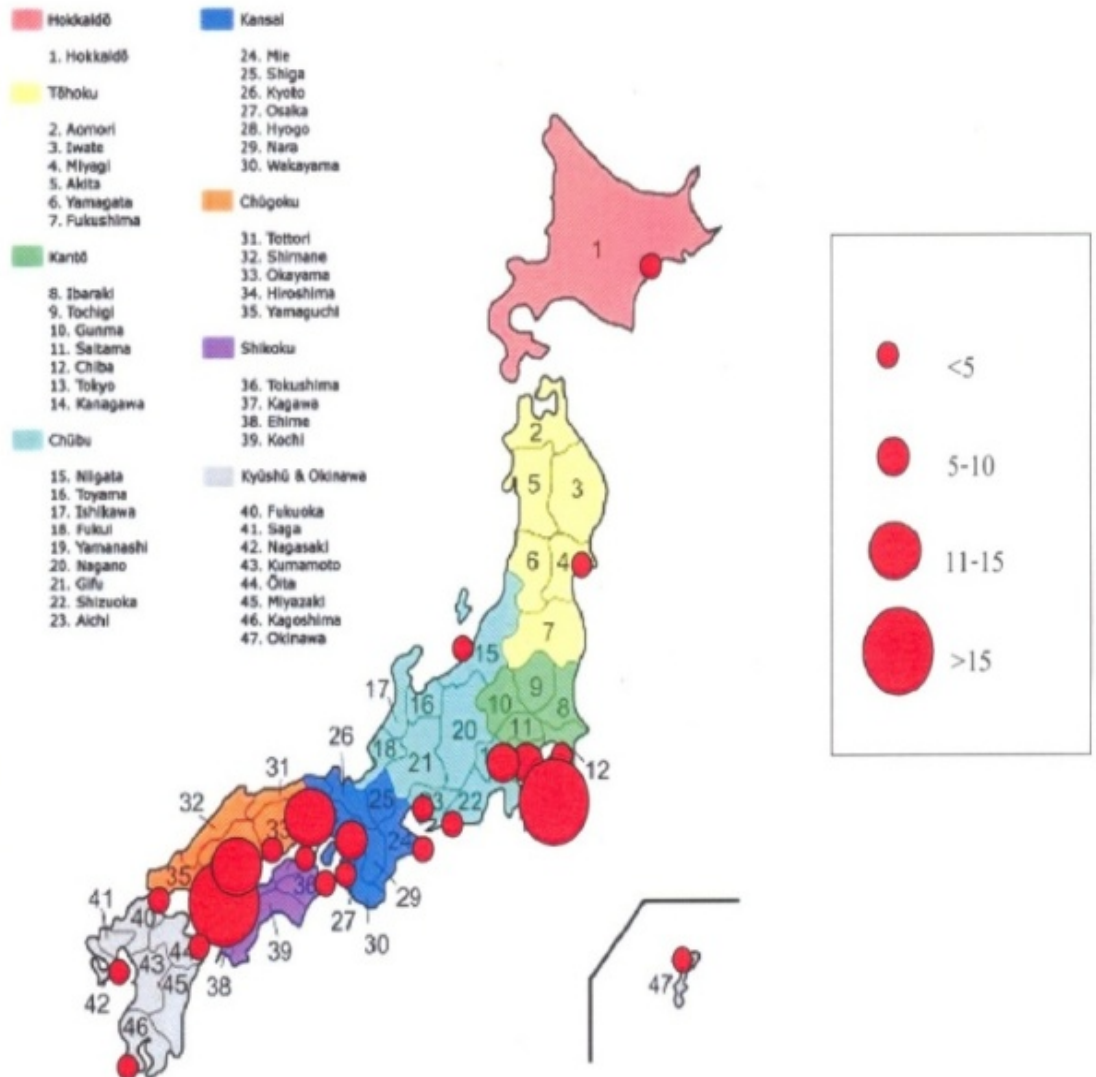
หลังจากญี่ปุ่นเริ่มพัฒนาประเทศสู่ประเทศอุตสาหกรรมและต้องการสร้างอาณานิคม อุตสาหกรรมต่อเรือประเทศญี่ปุ่นได้เริ่มพัฒนาโดยเริ่มจาก Mitsubishi Heavy Industries ที่ได้รับสัมปทานเข้าต่อเรือจากรัฐเป็นบริษัทแรก ต่อมาญี่ปุ่นก็พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรืออย่างจริงจังในปี

ค.ศ.1960 โดยการสนับสนุนจากรัฐบาล การออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมต่อเรือ ความช่วยเหลือทั้งทางด้านเงินทุนและเทคโนโลยีจากอเมริกา ต่อมา 20 ปีในทศวรรษที่ 1980 ญี่ปุ่น กลายเป็นประเทศที่ต่อเรือมากที่สุดในโลกโดยถือครองส่วนแบ่งในตลาดกว่าร้อยละ 40 ตรงกันข้าม หลังจากประเทศเกาหลีใต้ได้เริ่มพัฒนาประเทศสู่ประเทศอุตสาหกรรม เกาหลีก็เริ่มพัฒนา อุตสาหกรรมต่อเรืออย่างจริงจังที่ในช่วงทศวรรษ 1980 โดยการสนับสนุนจากรัฐบาลทั้งด้านเงินทุน และเทคโนโลยี อุตสาหกรรมต่อเรือเกาหลีใต้เติบโตและพัฒนาเรื่อยมาจนทศวรรษที่ 2000 เกาหลี กลายเป็นประเทศที่ต่อเรือมากที่สุดในโลกโดยถือครองส่วนแบ่งในตลาดกว่าร้อยละ 40 แทนญี่ปุ่น เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าเงินเยนแข็งตัว การสูญเสียอำนาจทางการต่อเรือ เหตุการณ์แผ่นดินไหวของญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งปัจจัยที่สนับสนุนการเกิดอุตสาหกรรมในญี่ปุ่นและ เกาหลีใต้คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ และปัจจัยที่สนับสนุนการขยายตัวทั้งในญี่ปุ่น และเกาหลีคือการสนับสนุนจากรัฐบาล

2. การกระจายตัวและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่นและเกาหลีใต้

เนื่องจากญี่ปุ่นมีลักษณะเป็นเกาะและเกาหลีใต้เองก็มีทะเลล้อมรอบจึงทำให้การกระจายตัว ของอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่นกระจายอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นหลักตั้งแต่บริเวณที่ราบคันโตและอ่าวโตเกียวลงมาจรดทิศใต้จรดทิศใต้ฝั่งตะวันออก โดยพบมากที่สุดคือเมืองโตเกียว 71 บริษัท,เมืองเอฮิเมะ 47 บริษัทและเมืองอิโรชิม่า 6 บริษัทจากทั้งหมด 200 บริษัท (ข้อมูลปีค.ศ. 2010) ดังภาพ

Regions and Prefectures of Japan

ภาพที่ 1 การกระจายตัวของบริษัทต่อเรือในประเทศญี่ปุ่น

ที่มา : [http://shizuokagourmet.com\(2555\)](http://shizuokagourmet.com(2555))

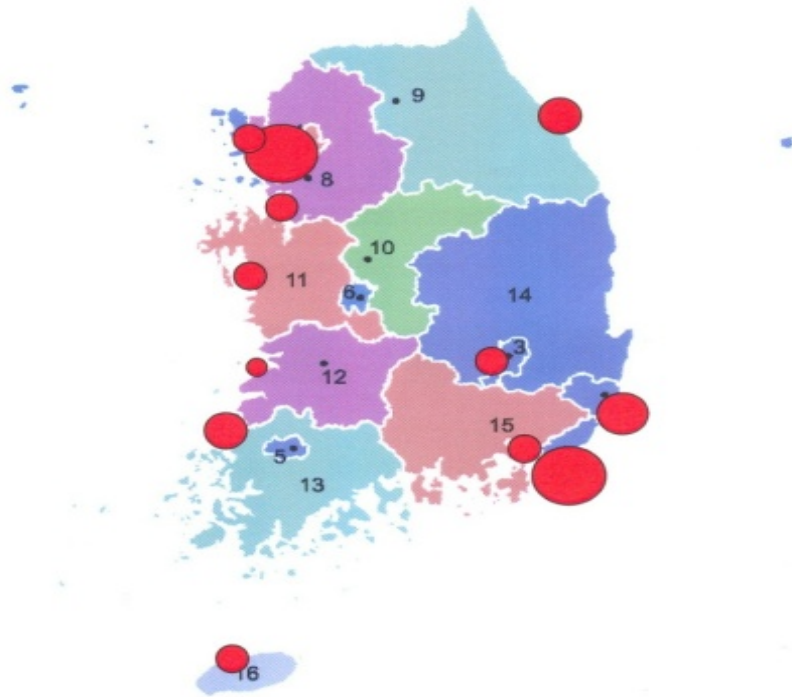

ภาพที่ 2 ลักษณะภูมิประเทศญี่ปุ่น

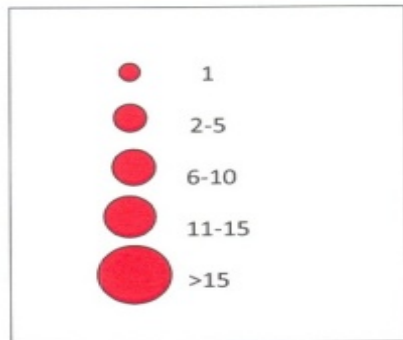
ที่มา : <http://www.freeworldmaps.net> (2555)

ส่วนในเกาหลีใต้อุตสาหกรรมต่อเรือจะกระจายอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลบริเวณตะวันตกเฉียงเหนือ ตะวันตกเฉียงใต้ ตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ โดยบริเวณที่พบอุตสาหกรรมต่อเรือมากที่สุดคือ เมืองโซล 79 บริษัท,เมืองปูซาน 68 บริษัทและเมืองอูลซาน 13 บริษัทจากทั้งหมด 191 บริษัท

(ข้อมูลปีค.ศ.2010) ดังภาพ

1. Seoul	9.Kangwon
2. Busan	10.Gyeongsangbuk
3.Daegu	11. Gyeongsangnam
4.Incheon	12.Jeollanam
5.Gwangju	13. Jeollabuk
6.Daejeon	14. Chungcheongbuk
7.Ulsan	15.Chungcheongnam
8.Gyeonggi	16.Jeju

ภาพที่ 3 การกระจายตัวของบริษัทต่อเรือในประเทศเกาหลีใต้

ที่มา : <http://mapsof.net> (2555)

ภาพที่ 3 ลักษณะภูมิประเทศเกาะหลีใต้

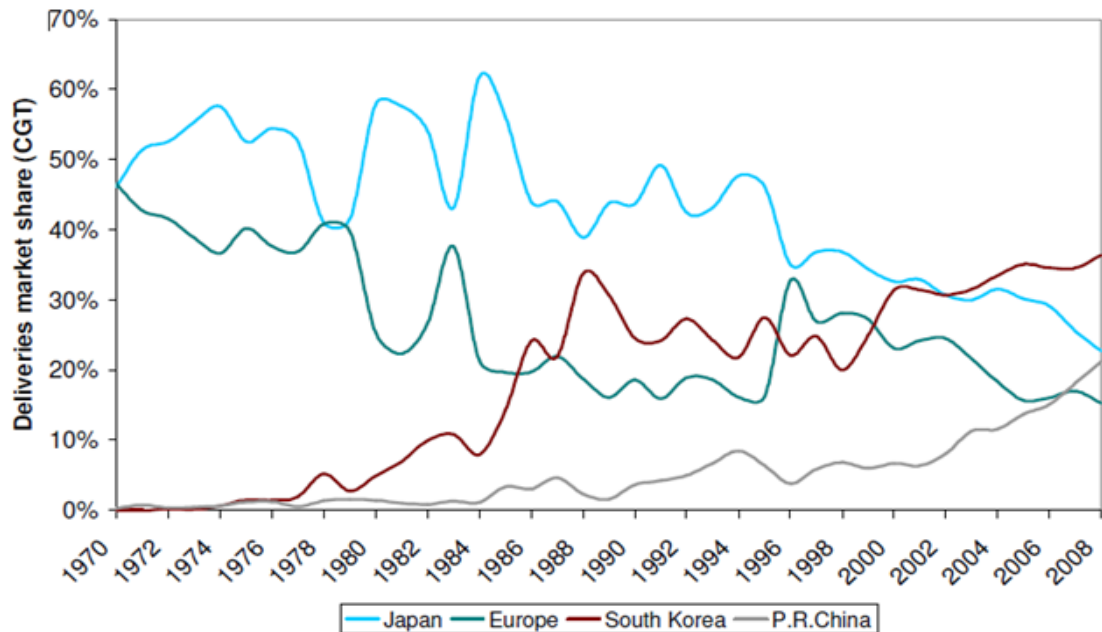
ที่มา : <http://maps.aridocean.com> (2555)

ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่นและเกาะหลีใต้ปัจจัยเหมือนกันคือ บริเวณที่ตั้งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบติดทะเล มีลักษณะเป็นอ่าว มีร่องน้ำลึก มีท่าเรือน้ำลึกและอยู่ใกล้เคียงกับอุตสาหกรรมต้นน้ำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมต่อเรือ

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างการผลิตและการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่นและ เกาะหลีใต้

การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่นเกิดขึ้นตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 และได้พัฒนากลายเป็นประเทศที่ต่อเรือมากที่สุดในโลกในช่วงปีค.ศ. 1970 - 1985 ต่อมาปลายปีค.ศ. 1980 ญี่ปุ่นเริ่มสูญเสียอำนาจโดยวัดจากการถือครองส่วนแบ่งในตลาดของการส่งออกเรือที่มีปริมาณลดลงเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและส่งผลกระทบต่อเนื่องมาจนถึงทศวรรษที่ 1990 ที่เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่จึงส่งผลให้ญี่ปุ่นสูญเสียอำนาจของการครองความเป็นเจ้าทางด้านเรือให้แก่เกาหลี ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมต่อเรือในเกาะหลีใต้เริ่มพัฒนาในช่วงทศวรรษที่ 1970 เรื่อยมา และเติบโตมากช่วงปลายปีค.ศ. 1980 ที่เกาหลีเองมีส่วนแบ่งในตลาดเกือบเท่าญี่ปุ่น ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่ญี่ปุ่นประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และอุตสาหกรรมต่อเรือเกาะหลีใต้พัฒนา

เรื่อยมาเป็นอันดับที่ 2 จนทศวรรษที่ 2000 เกาหลีใต้แซงหน้าญี่ปุ่นกลายเป็นประเทศที่ต่อเรือมากที่สุดในโลกโดยการครองส่วนแบ่งมากเป็นอันดับที่ 1 ส่วนญี่ปุ่นอยู่ในอันดับที่ 2 ดังภาพ

ภาพที่ 5 ส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมต่อเรือตั้งแต่ปีค.ศ. 1970 - 2008

ที่มา : <http://ec.europa.eu> (2555)

อภิปรายผลการศึกษา

เนื่องจากอุตสาหกรรมต่อเรือเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานสำคัญของอุตสาหกรรมบริการขนส่งและระบบโลจิสติกของประเทศและมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจในด้านการจ้างงาน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้อุตสาหกรรมต่อเรือเป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันและการลงทุนสูง อุตสาหกรรมต่อเรือควรคำนึงถึงด้านแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมและการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยที่มีผลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมของนโรตม์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่อิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมมีวัตถุประสงค์ การขนส่ง แรงงาน ตลาด ทูน พลังงานและเชื้อเพลิง ผู้ประกอบการ ปัจจัยการเกาะกลุ่มและการรวมตัวกัน โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายของรัฐบาล นอกจากนั้นยังพบว่า อุตสาหกรรมส่วนมากจะตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนินทร์ มีโกตี (2554) ที่กล่าวว่า การรวมตัวกันทางอุตสาหกรรมในเขตบริเวณใกล้เคียงกันที่มีความเชื่อมโยงกัน

ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำจนถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำก่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด โดยลักษณะการรวมตัวของอุตสาหกรรมแบบนี้เรียกว่า เขตอุตสาหกรรม (Industries Externalities)

สรุปผลการศึกษา

อุตสาหกรรมต่อเรือของประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีส่วนใหญ่เริ่มจากการที่พัฒนาประเทศเข้าสู่ประเทศอุตสาหกรรมแต่ญี่ปุ่นได้เริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือก่อนเกาหลีในช่วงทศวรรษ 1960 ในขณะที่อีก 20 ปีต่อมาเกาหลีเริ่มพัฒนาประเทศเข้าสู่ประเทศอุตสาหกรรมหลังจากทศวรรษ 1980 เป็นต้นมาเกาหลีก็เริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือขึ้น ซึ่งการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่นและเกาหลีเกิดจากการสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ทางด้านของปัจจัยที่ตั้งอุตสาหกรรมนั้นก็เป็ปัจจัยสำคัญเพราะส่วนมากอุตสาหกรรมต่อเรือจะกระจายอยู่บริเวณพื้นที่ราบ มีพื้นที่ติดทะเลหรืออ่าว มีร่อนน้ำลึก มีท่าเรือน้ำลึก เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจหรืออยู่ใกล้เคียงกันกับอุตสาหกรรมต้นน้ำที่เกี่ยวข้องซึ่งถือเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของอุตสาหกรรมต่อเรือ จากอดีตจนถึงปัจจุบันอุตสาหกรรมต่อเรือมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาโดยญี่ปุ่นได้พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือขึ้นก่อนเกาหลีในทศวรรษที่ 1960 และหลังจากนั้นญี่ปุ่นกลายเป็นประเทศที่ต่อเรือมากที่สุดในโลก ในขณะที่ 20 ปีต่อมาเกาหลีเพิ่งเริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือและกลายเป็นประเทศที่ต่อเรือมากที่สุดในโลกแซงหน้าญี่ปุ่นตั้งแต่ทศวรรษที่ 2000 เป็นต้นมา

ข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันนับเป็นยุคทองของอุตสาหกรรมต่อเรือเนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และสำหรับประเทศที่คาดว่าจะเป็ประเทศมหาอำนาจในอุตสาหกรรมต่อเรือในอนาคตคือ จีน ซึ่งปัจจุบันเป็นประเทศต่อเรือใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลกรองจากเกาหลีใต้และญี่ปุ่น แต่อนาคตมีการคาดหมายว่าจีนอาจจะแซงหน้าเกาหลีใต้และญี่ปุ่นและกลายเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมต่อเรือของโลก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจหากจะศึกษาในเรื่องอุตสาหกรรมต่อเรือของจีนในอนาคต อีกทั้งอุตสาหกรรมต่อเรือเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่ามหาศาลที่ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังของภาครัฐ มีนโยบาย การดำเนินการและและกลยุทธ์ช่วงชิงการแข่งขันที่ดี ประเทศไทยเช่นกันถ้าหากมีการบริหาร การจัดการที่ดี วิทยาลัยที่กว้างไกลของผู้บริหารทั้งภาครัฐและเอกชนและ

สามารถรักษาความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ที่มีอยู่ได้ก็จะอาจจะนำพาให้อุตสาหกรรมต่อเรือของไทย
พัฒนาต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

สื่อสิ่งพิมพ์

กมลชนก สุทธิวาทีนฤพุฒิ.(2552).ความรู้เรื่องท่าเรือ.กรุงเทพฯ:ท้อป.

ชนินทร์ มีโกศล.(2554).เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นโรดม ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา.(2532).ภูมิศาสตร์อุตสาหกรรม.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ใจทอง.

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์.(2548).“ญี่ปุ่นกว่าจะเป็น1ในอุตสาหกรรมต่อเรือ.”วารสารส่งเสริมการลงทุน

16,2(กุมภาพันธ์):20-26.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

การกระจายตัวของบริษัทต่อเรือในประเทศญี่ปุ่นใต้ [Online],เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2555, เข้าถึง

จาก <http://shizuokagourmet.com/2010/05>

ประเทศญี่ปุ่น [Online],เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2555, เข้าถึงจาก <http://www.freeworldmaps.net/>

[asia/japan/index.html](http://www.freeworldmaps.net/asia/japan/index.html)

ท่าเรือนำลิกประเทศญี่ปุ่น [Online],เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2555, เข้าถึงจาก [http://www.h-](http://www.h-cshipping.com/services.html)

[cshipping.com/services.html](http://www.h-cshipping.com/services.html)

รายชื่อบริษัทต่อเรือในประเทศญี่ปุ่นปีค.ศ. 2010 [Online],เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม 2555, เข้าถึงจาก

<http://www.altiusdirectory.com/Travel/list-of-shipping-companies-japan.html>

การกระจายตัวของบริษัทต่อเรือในประเทศเกาหลีใต้ [Online],เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2555, เข้าถึง

จาก <http://mapsof.net/map/provinces-of-south-korea>

ลักษณะภูมิประเทศเกาหลีใต้ [Online],เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2555, เข้าถึงจาก [http://maps.arido](http://maps.aridocean.com/maps_of_southkorea_en.php)

[cean.com/maps_of_southkorea_en.php](http://maps.aridocean.com/maps_of_southkorea_en.php)

ท่าเรือนำลิกประเทศเกาหลีใต้ [Online],เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2555, เข้าถึงจาก

http://www.ark.co.kr/information/asia/korea/Port-Asia-Unit-KoreaSouth_Inchon.htm

รายชื่อบริษัทต่อเรือในประเทศเกาหลีใต้ปีค.ศ. 2010 [Online], เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม 2555, เข้าถึง

จาก <http://www.altiusdirectory.com/Travel/list-of-shipping-companies-south-korea.html>

ส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมต่อเรือตั้งแต่ปีค.ศ. 1970 – 2008 [Online], เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม

2555, เข้าถึงจาก http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/maritime/files/fn97616_ecorys_final_report_on_shipbuilding_competitiveness_en.pdf

ภาคผนวก

ตารางที่ 1 พัฒนาการต่อเรือของประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่อดีต – ปัจจุบัน

ค.ศ.	เหตุการณ์สำคัญ
อดีต – 1960	เดิมอุตสาหกรรมเรือเป็นของรัฐบาลและรัฐบาลได้ออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมต่อเรือโดยสนับสนุนการต่อเรือที่มีขนาดใหญ่กว่า 700 ตันกรอส และยังให้สัมปทานแก่บริษัท Mitsubishi ซึ่งตอนนั้นถือเป็นอันดับ 1 ของญี่ปุ่นในการต่อเรือแบบเครื่องจักรไอน้ำ ญี่ปุ่นได้ขยายการต่อเรือมากขึ้นเพื่อให้ทัดเทียมกับตะวันตก จนเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามทำให้อุตสาหกรรมต่อเรือต้องชะงักลง ญี่ปุ่นถูกควบคุมจาก SCAP (ศูนย์บัญชาการสูงสุดของฝ่ายพันธมิตร) โดยห้ามไม่ให้ต่อเรือเพื่อเดินทางไปต่างประเทศ เนื่องจากอยู่ภายใต้การควบคุมของอเมริกา
1960 – 1970	อเมริกาสั่งให้บริษัทต่อเรือขนาดใหญ่ของญี่ปุ่นแบ่งออกเป็น 3 บริษัทย่อยโดยห้ามไม่ให้มีการต่อเรือเค็ดขาด แต่พอเกิดสงครามเกาหลีอเมริกาเองก็ได้จ้างต่อเรือจากญี่ปุ่นจำนวนมากเพื่อไปใช้ในสงคราม ซึ่งก็เป็นผลทำให้ญี่ปุ่นเลียนแบบเทคโนโลยีและเครื่องจักรต่างๆ ของอเมริกามาคิดแปลงและพัฒนาเพื่อใช้ในการต่อเรือ จนอุตสาหกรรมต่อเรือของญี่ปุ่นได้ถูกฟื้นฟูและพัฒนาขึ้น และมีนโยบายยกเลิกการต่อเรือเพื่อเดินทางไปต่างประเทศ และรัฐบาลมีนโยบายให้เงินอุดหนุนค่าดอกเบี้ยตาม “ กฎหมายว่าด้วยการให้เงินอุดหนุนค่าดอกเบี้ยแก่เงินเพื่อการต่อเรือที่ใช้เดินทางในต่างประเทศ ” เพื่อสนับสนุนการต่อเรือ จนญี่ปุ่นได้ก้าวขึ้นเป็นประเทศที่ต่อเรือมากเป็นอันดับ 1 ของโลกโดยจำนวนเรือทั้งหมด 2 ใน 3 เป็นเรือที่ต่อขึ้นในญี่ปุ่น
1970 – 1980	หลังจากการถูกควบคุมจากอเมริกา ทั้ง 3 บริษัทก็ได้กลับมารวมตัวกันอีกครั้งภายใต้บริษัท Mitsubishi Heavy Industries รัฐบาลได้เสนอแผนพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือ 5 ปีทำให้ปริมาณการต่อเรือเพิ่มขึ้นจาก 50,000 ตันกรอส เป็น 161,000 ตันกรอส
1980 – 1990	ส่วนแบ่งในตลาดโลกลดลงเหลือเพียงร้อยละ 50 เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรผู้เชี่ยวชาญและแรงงานจำนวนมากในช่วงปลายศตวรรษ

ค.ศ.	เหตุการณ์สำคัญ
1990 – 2000	เศรษฐกิจภายในประเทศเริ่มตกต่ำ และยังมีจำกัดเรือที่ต่ำกว่ามาตรฐานของ IMO (เรือที่มีตัวเรือและชิ้นส่วนที่ไม่สอดคล้องกับกฎระเบียบด้านความปลอดภัยสากล) จึงทำให้ส่วนแบ่งในตลาดโลกของญี่ปุ่นลดลงเหลือเพียงร้อยละ 38 ทางรัฐบาลเองจึงต้องมีการปรับมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้แข่งขันกับคู่แข่งได้เช่น การปฏิรูปทางโครงสร้างอุตสาหกรรม เช่น ลดจำนวนแรงงาน ปรับปรุงประสิทธิภาพ ปรับโครงสร้างภายใน เช่น มิตซูบิชิได้หันมาต่อเรือชนิดพิเศษแทน เช่น เรือเดินสมุทร, บริษัท NYK หันไปสั่งเรือคอนเทนเนอร์จาก Samsung Heavy Industries, บริษัท Mitsui O.S.K. Lines สั่งต่อเรือบรรทุกก๊าซปิโตรเลียมเหลวจาก Hundai Heavy Industries แทน, คณะที่ปรึกษาของกระทรวงการขนส่งของญี่ปุ่นเสนอให้บริษัทต่อเรือขนาดใหญ่ 7 บริษัทเข้ารวมกันเพื่อลดการประหยัดจากขนาด
2000 – ปัจจุบัน	จากการแข่งขันที่สูงขึ้นทำให้ส่วนแบ่งในตลาดโลกของญี่ปุ่นเหลือเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น และบริษัทต่อเรือหลายบริษัทต้องปรับตัวตามเช่น บริษัท HHK ซึ่งถือเป็นบริษัทต่อเรืออันดับ 6 ของโลก ได้ควบกิจการร่วมกับบริษัท Hitachi Zosen ซึ่งถือเป็นบริษัทต่อเรืออันดับ 3 ของโลก อีกทั้งรัฐบาลยังมีนโยบายและความร่วมมือด้านการค้าทางทะเลและอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ และมีการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมต่อเรือโดยพัฒนาการวิจัยเฉพาะเรือที่ใช้เทคโนโลยีสูง เช่น Techno super line และ Super –Eco ship

ที่มา : จากการจัดทำของผู้วิจัย (2555)

ตารางที่ 2 พัฒนาการต่อเรือของประเทศเกาหลีใต้ตั้งแต่อดีต – ปัจจุบัน

ค.ศ.	เหตุการณ์สำคัญ
อดีต – 1980	อุตสาหกรรมต่อเรือได้เริ่มพัฒนาอย่างจริงจังในปีค.ศ. 1967 โดยรัฐบาลได้ออกกฎหมายเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเรือ และมีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมในลักษณะของคลัสเตอร์ในบริเวณเมืองอูลซาน มีการก่อตั้งบริษัท Hundai Heavy Industries จนกลายเป็นบริษัทต่อเรืออันดับ 1 ของเกาหลี

ค.ศ.	เหตุการณ์สำคัญ
	<p>เกาหลีมีกำลังการผลิตเรือมากขึ้น โดยมีส่วนแบ่งในตลาดโลกมากกว่าร้อยละ 20 ทำให้เกาหลีครองอันดับ 2 ในการต่อเรือ โดยดูจากจำนวนการต่อเรือที่เพิ่มจาก 11 ลำต้นเป็น 470 ลำต้นกรอส ซึ่งรองจากญี่ปุ่นที่เป็นอันดับ 1 ของโลก ส่วนจำนวนการสั่งต่อเรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 130 ซึ่งนับรวมกว่า 20,000 ลำดอลลาร์สหรัฐ ในด้านของเอกชนเองก็ดีร่วมทุนกันเพื่อสร้างเชือกกันคลื่น 2 แห่งความยาวกว่า 1,704 เมตร และสร้างท่าเรืออินซอนเป็นท่าเรือคอนเทนเนอร์แห่งแรกของเกาหลี ส่วนด้านรัฐบาลนั้นก็ได้รับเงินสนับสนุนจากธนาคารโลกกว่า 141 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อสร้างท่าเทียบเรือ 3 ท่าที่มีความทันสมัยความยาวกว่า 780 เมตร</p>
1990 – 2000	<p>เป็นยุคทองของอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศเกาหลี บริษัท Hyundai Heavy Industries ได้กลายเป็นบริษัทต่อเรืออันดับ 1 ของโลกในปีค.ศ. 1997 ส่วนบริษัท Daewoo Heavy Industries และ Samsung Heavy Industries เป็นอันดับ 2 และ 3 ตามลำดับ โดย 3 บริษัทรวมกันเกาหลีมีส่วนแบ่งในตลาดโลกกว่าร้อยละ 40 ซึ่งมากกว่า 12 ประเทศในยุโรปรวมกัน ทำให้จำนวนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมต่อเรือเพิ่มขึ้นถึง 50,000 คน ซึ่งรัฐบาลก็ได้เร่งสนับสนุนด้านต่างๆ เช่น มาตรการผ่อนปรนกฎระเบียบของรัฐบาลขีดความสามารถด้านการ</p> <p>ต่อเรือขยายจาก 6.5 ลำต้นกรอสในปีค.ศ. 1995 เพิ่มเป็น 7.5-8.5 ลำต้นกรอสในปีค.ศ. 1997, เสนองงบประมาณกว่า 335 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อสร้างเชือกกันบริเวณชายฝั่งทะเลและขุดลอกเพื่อสร้างท่าเรือใหม่ เช่น ท่าเรือกวางยาง นอกจากนี้ยังเปิดให้เอกชนสามารถเข้าไปลงทุนกว่าร้อยละ 60</p>
2000 – ปัจจุบัน	<p>อุตสาหกรรมต่อเรือได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เกาหลีเองก็ได้ใช้เทคโนโลยีเพิ่มขึ้นในการผลิต เช่น ต่อเรือที่สามารถตัดฝ่าคลื่นน้ำแข็งได้ ส่วนรัฐบาลได้มีแผนการพัฒนาท่าเรืออย่างต่อเนื่องใน Seoul, Busan และ Incheon รวมกว่า 8 แห่ง โดยเฉพาะที่ Busan ที่ต้องการพัฒนาให้เป็นแหล่งศูนย์กลางการขนส่งของเอเชียตะวันออกโดยใช้งบประมาณกว่า 38,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และยังมีกรขยายฐานการผลิตออกไปยังประเทศจีนเพื่อลดต้นทุนการผลิต</p>

ที่มา : จากการจัดทำของผู้วิจัย (2555)

ตารางที่ 3 รายชื่อบริษัทต่อเรือในประเทศญี่ปุ่นปีค.ศ. 2010

อันดับ	จังหวัด (Province)	สถานที่ (Port)	จำนวน (Number)	ทั้งหมด (Total)
1	Tokyo	Tokyo	71	71
2	Ehime	Imabari	34	47
		matsuyama	5	
		Yawatahana	3	
		Seiyo	3	
		Shikokuchuo	1	
		Niihama	1	
3	Hiroshima	Kure	6	16
		Onomichi	4	
		Fukuyama	2	
		Higushihiroshima	2	
		Osakamijima,Toyota-gun	1	
		Hiroshima	1	
4	Hyogo	Kobe	9	12
		Akashi	1	
		Nishinomiya	1	
		Koka-gun	1	
5	Osaka	Osaka-fu	9	10
		chuoh-ku		
6	Kanagawa	Yokohama	5	5
6	Yamaguchi	Shimonoseki	3	5
		Ube	1	
		Kaminoseki,Kumage-gun	1	
7	Kagoshima	Kagoshima	4	4
7	Kagawa	Takamatsu	3	4
		Tonosho-sho,Shozu-gun	1	
7	Oita	Saiki	2	4
		Oita	1	

อันดับ	จังหวัด (Province)	สถานที่ (Port)	จำนวน (Number)	ทั้งหมด (Total)
		Kamae, Minami Amabe-gun	1	
8	Fukuoka	Kitakyush	2	3
		Fukuoka	1	
9	Hokaido	Hokaido	2	2
9	Nagasaki	Nagasaki	2	2
9	Okinawa	Naha	2	2
9	Shizuoka	Shizuoka	2	2
9	Wakayama	Wakayama	1	2
		Yuasa, Arida-gun	1	
9	Tokushima	Tokushima	1	2
		Anan	1	
9	Mie	Ise	1	2
		Toba	1	1
10	Okayama	Kasaoka	1	1
10	Aichi	Nagoya	1	1
10	Miyagi	Shiogama	1	1
10	chiba	chiba	1	1
10	Niigata	Niigata	1	1
				200

ที่มา : จากการจัดทำของผู้วิจัย (2555) โดยใช้ข้อมูลจาก www.altiusdirectory.com (2012)

ตารางที่ 4 รายชื่อบริษัทต่อเรือในประเทศเกาหลีใต้ปีค.ศ. 2010

อันดับ	จังหวัด (Province)	สถานที่ (Port)	จำนวน (Number)	ทั้งหมด (Total)
1	Seoul	Seoul	79	79
2	Busan	Busan	61	68
		Geoje	2	
		Sasang-gu	2	
		Tongyeong	2	

อันดับ	จังหวัด (Province)	สถานที่ (Port)	จำนวน (Number)	ทั้งหมด (Total)
		Suyong-gu	1	
3	Ulsan	Ulsan	13	13
4	Jeollanam	Yeosu	2	6
		Mokpo	2	
		Gwangyang	2	
5	Kangwon	Kangwon	2	6
		Masan	2	
		Donghae	2	
6	Jeju	Jeju	4	5
		Koje	1	
7	Gyeongsangnam	Yangsan	2	3
		Pyeongtaek	1	
8	Gyeonggi	Ansan	1	3
		Bucheon	1	
		Gumpo City	1	
9	Incheon	Incheon	3	3
10	Daegu	Pohang	2	2
11	Chungcheongnam	Janghang-eup	1	2
		Daesan	1	
12	Jeollabuk	Gunsan	1	1
				191

ที่มา : จากการจัดทำของผู้วิจัย (2555) โดยใช้ข้อมูลจาก www.altiusdirectory.com (2012)

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบโครงสร้างการผลิตและการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมต่อเรือในญี่ปุ่น
และเกาหลีใต้

เหตุการณ์ ค.ศ.	ประเทศญี่ปุ่น	ประเทศเกาหลีใต้
1970	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลออกกฎหมายสนับสนุน - อเมริกาช่วยเหลือโดยเงินทุน เทคโนโลยี และการตั้งเรือจำนวนมาก - เป็นประเทศที่ต่อเรือมากเป็นอันดับ 1 ของโลก 	<ul style="list-style-type: none"> - เริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือโดย - รัฐบาลออกกฎหมายสนับสนุน - ก่อตั้งบริษัท Hyundai Heavy Industries

เหตุการณ์ ค.ศ.	ประเทศญี่ปุ่น	ประเทศเกาหลีใต้
1980	<ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนการถือครองตลาดสูงกว่าร้อยละ 60 - สัดส่วนการถือครองตลาดกลับลดลงเหลือเพียงประมาณร้อยละ 40 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ - เป็นประเทศที่ต่อเรือมากเป็นอันดับ 1 ของโลก 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลและองค์การธนาคารโลก - ก่อตั้งบริษัท Daewoo Heavy Industries และ Samsung Heavy Industries - สัดส่วนการถือครองตลาดเพิ่มขึ้นเกือบร้อยละ 30 - เป็นประเทศที่ต่อเรือมากเป็นอันดับ 2 ของโลก
1990	<ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนการถือครองตลาดลดลง - รัฐบาลออกกฎหมายและปรับนโยบายใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนการถือครองตลาดลดลงเพราะเศรษฐกิจที่เจริญเติบโต - ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิต
2000 - ปัจจุบัน	<ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนการถือครองตลาดลดลง - เน้นผลิตเรือที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นประเทศที่ต่อเรือมากเป็นอันดับ 1 ของโลก - ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิต - ขยายฐานการผลิตไปยังต่างประเทศ

ที่มา : จากการจัดทำของผู้วิจัย (2555)